

Surrexit Christus, spes mea

Romà Casanova, bisbe de Vic

«Surrexit Christus, spes mea» (Ha ressuscitat Crist, la meua esperança), es canta en la seqüència de la missa del dia de Pasqua, abans de l'al·leluia. Aquest antic himne posa en llavis de Maria Magdalena la veu exultant de l'Església. La deixeblla plena d'amor al Mestre fou la primera a trobar-se amb Jesús ressuscitat, a qui no va reconèixer fins que ell pronuncià el seu nom. Corregué després vers els deixebles i es convertí en l'«apòstol dels apòstols», fent-los el primer anunci de la Bona Nova: *He vist el Senyor* (Jn 20,18).

Des del matí de Pasqua l'Església no ha deixat mai de proclamar amb joia que el Senyor ha ressuscitat.

Des d'aquell matí de Pasqua l'Església no ha deixat mai de proclamar amb joia que el Senyor ha ressuscitat, vencedor del pecat i de la mort. Aquesta és la novetat perenne, perquè en ella mateixa té la força de la gràcia de la vida nova del ressuscitat. L'anunci de la Pasqua duu en el seu si la presència de Crist. Qui acull aquesta bona notícia experimenta la joia profunda que el mateix Jesús manifestava als seus deixebles: *Pau a vosaltres!* (Jn 20,19). El terme hebreu *shalom* expressa molt més que la pau com a absència de conflictes; vol dir també tot el que qualsevol persona desitja per a viure en la felicitat, incloent-hi la reconciliació amb Déu.

La Pasqua ens aboca al que és essencial per a tot cristià: el trobament amb Jesús vivent. En ell i solament en ell trobem l'esperança que no mor. En la primera carta de sant Pere llegim com l'autor beneeix Déu que *ens ha engendrat de nou mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts per a una esperança viva, per a un here-*

tatge incorruptible i immarcescible, conservat al cel per a nosaltres (1,3-4). Crist és la nostra esperança vivent. El sant pare Francesc, en la butlla *Spes non confudit*, ens diu: «Que el Jubileu pugui ser per a tothom un moment d'encontre viu i personal amb el Senyor Jesús [...], a qui l'Església té la missió d'anunciar sempre, a tot arreu i a tothom com la nostra esperança (1Tm 1,1).»

